

5. september 1832.

Fr. om Skudsmaalsbøgers Indførelse for Tienestetyender.

Cancell, p. 95. [C. T. p. 633].

Gr. Da Kongen har fundet, at det Øiemed, der ligger til Grund for Lovbestemmelserne ang. Skudsmaals Meddelelse til Tyender, fuldstændigere vil kunne opnaaes, naar saadanne Skudsmaale, i Stedet for at udstedes paa løst Papiir, bleve meddeelte i hensigtsmæssigt indrettede Bøger, saa har Kongen, saavel til Bedste for de gode Tyender, som til større Betyggelse for dem, der af Skudsmaalene skulle underrette sig om de Personers Egenskaber, som de tage i Tieneste, og til Lettelse for det Offentlige i de flere Tilfælde, hvori Oplysning behøves om de Paagieldendes personlige Egenskaber, fundet for godt at indføre slige Skudsmaalsbøger, med Hensyn til hvilke bydes og befales som følger:

1.)

Ethvert Tienestetyende bør fra 1 Jan. 1833, i Stedet for at tage Skudsmaal paa et løst Stykke stemplet Papiir, forsyne sig med en Skudsmaalsbog, hvori de Skudsmaale, som det erholder, blive at meddele. Denne Bog bør bestaae af 3 Ark Skrivpapiir, hvoraf det første Ark skal være stemplet til den for Skudsmaal anordnede Taxt, samt være giennemdraget og indbundet i stærkt Pap; hvorhos en Extract af denne Anordning samt af de øvrige Lovbestemmelser om Skudsmaal skal findes trykt i samme. Det vil blive foranstaltet, at de saaledes befalede Skudsmaalsbøger til en billig Priis blive at erholde ei blot i alle Kiøbstæder, men og i ethvert Pastorat paa Landet, hvor Fattigcommissionen har paa Fattigkassens Regning at anskaffe det fornødne Forraad. De anskaffede Bøger kunne iøvrigt udleveres, uagtet de ere forsynede med Stempel fra et ældre Aar, end det, hvori de sættes i Brug. Forinden en saadan Bog maa bruges, bør den forsynes i Kbhavn og de øvrige Kiøbstæder med Politieøvrighedens Æmbudssegl, eller i Mangel deraf med bemeldte Øvrigheds private Segl, men paa Landet med Sognepræstens, hvorhos bemeldte Æbudsmand bør paa Bogens første Side, hvorpaa Stemplet bør findes, under sin Haand og under Angivelse af Datum skrive følgende Titel: ”Skudsmaalsbog for N. N. i N. N.” (hvorved i Landdistricterne, foruden Byen, ogsaa Sognet og Amtet benævnes).

2.)

De Attester, som efter Anordn. 29 Jul. 1814, for Kiøbstæderne § 34 og for Landet § 27, blive at meddele ethvert Barn, der udskrives af Skolen, og som altid bør indeholde Attestation om, naar og hvor Personen er døbt, samt confirmeret, bør fra nu af meddeles i en paa foranførte Maade indrettet Skudsmaalsbog, med mindre det, fordi Barnet ei er bestemt til den tjenende Classe, forlanges, at den

udstedes paa særligt stemplet Papiir, og bør, ved Udskrivningen, en saadan Skudsmaalsbog meddeles fattige Børn paa Fattiggkassens Bekostning.

3.)

Naar nogen, der ikke allerede ved Udgangen fra Skolen er forsynet med Skudsmaalsbog, skal anskaffe en saadan, bør han eller hun, inden Skudsmaalsbogen forsynes med Segl og Titel efter § 1, for den sammesteds nævnte Embedsmand forevise Skoleattest eller andre Beviser, der godtgjøre hans eller hendes personlige Stilling, og bør da bemeldte Embedsmand indføre det fornødne deraf i Bogen.

4.)

De, som allerede inden 1 Jan. 1833 ere forsynede med de i ovennævnte Anordning befalede Udskrivnings-Attester fra Skolen eller og med andet lovligt Skudsmaal, kunne afbenytte det saaledes engang anskaffede stemplede Papiir til fremtidige Skudsmaal, og ere saaledes ikke pligtige at anskaffe Skudsmaalsbøger, forinden hiint Papiir er fuldkrevet. Men, naar dette er skeet, og saaledes Skudsmaalsbog behøves, bør det, ved dennes Udlevering, deri af Politieøvrigheden eller Sognepræsten anmærkes, at den Paagiældende besidder et ældre Skudsmaal, hvilket den da, i Forbindelse med Skudsmaalsbogen, stedse har at bevare og i paakommende Tilfælde at fremvise til sin Legitimation. Ligeledes bør det, naar i Stedet for en fuldkreven Skudsmaalsbog en nye anskaffes, i denne antegnes af vedkommende Embedsmand, at det er en Continuations-Skudsmaalsbog, og at den ældre er ham foreviist, hvilken naturligviis og fremdeles bliver omhyggelig at bevare af den Paagiældende.

5.)

Da de foranførte Skudsmaalsbøger træde i de hidtil anordnede løse Skudsmaales Sted, saa vil alt, hvad Anordningerne paabyde om Skudsmaals Erhvervelse og Meddelelse samt, hvad Kbhavn angaaer, om dets Foreviisning for vedkommende Politieassistent ved Tienesteforandringer, af sig selv finde Anvendelse med Hensyn til de Vidnesbyrd, der blive at indføre i Skudsmaalsbogen. I denne bliver og det Skudsmaal at indføre, som Sognepræsten skal give dem, der forlade den Kiøbstad eller det Landsogn, hvori de have opholdt sig, i hvilken Henseende Fr. 24 Jul. 1822 § 7 bliver at iagttage. Og maa ingen Lægdsmand, under 2 Rbdlr Sølv Bøder til Politiekassen, meddele nogen Reserve Følgeseddel, førend Skudsmaalsbogen, eller, forsaavidt løst Skudsmaal endnu maatte finde Sted, dette er blevet ham foreviist, forsynet med Præstens derpaa tegnede Vidnesbyrd. Ei heller bør Amtspas meddeles en saadan, forinden Amtmanden har ladet sig Skudsmaalsbogen eller Skudsmaalet forevise og derved fundet, at det fornødne er iagttaget.

6.)

Da det er Pligt for Enhver, der efter sin Stilling haver at legitimere sig med Skudsmaalsbog, omhyggelig at bevare samme, saa bør det og ufortøvet anmeldes for Politiet, naar en Skudsmaalsbog er forkommen; og det bør da nøie undersøges, om Skyld i saa Henseende findes hos Skudsmaalsbogens Eier, eller ikke. Befindes det, at Skudsmaalsbogens Eier forsætliggen har forkommet samme,

bliver han eller hun ved Politieretten derfor at dømme enten til en Mulct fra 5 til 10 Rbdlr Sølv til Politiekassen, eller til nogle Dages Fængsel paa Vand og Brød. Ligeledes bør en Mulct til samme Kasse indtil 5 Rbdlr Sølv paalægges den, som findes at have ved tilregnelig Skiødesløshed foraarsaget Skudsmaalsbogens Tab, eller som har fordulgt sammes Savn. Alt det saaledes foreskrevne skal og i eet og alt gielde, naar løst Skudsmaal er forkommet. Derhos bør den Paagiældende anskaffe sig en nye Skudsmaalsbog, som i foranførte Tilfælde saavel paa Landet, som i Kiøbstæderne bør udleveres af Polltieøvrigheden, og af denne forsynes med Segl og Titel, samt med fornøden Bemærkning om, at den ældre Skudsmaalsbog eller det løse Skudsmaal, som den Paagiældende hidtil har havt, er blevet borte, og hvad der har været Resultatet af Politiets i saa Henseende anstillede Undersøgelse, saavelsom og om de Oplysninger, der ere fremkomne angaaende den Paagiældendes Alder, Confirmation, foregaaende Opholdssteder og Levnet, alt forsaavidt det kan tiene til Veiledning enten for dem, der ville tage ham eller hende i Tieneste, eller for det Offentlige saavel ved Spørgsmaal om Personens Forsørgelseshjem, som ved de Leiligheder, hvor dens tidligere Levnet og Forhold kommer i Betragtning. Den nye Skudsmaalsbog bør paa Landet, uanseet at den Paagiældende forbliver i Sognet, inden 4 Dage forevises Sognepræsten under Mulct efter Fr. 24 Jul. 1822 § 7. Polltieøvrigheden bør i Politieprotocollen holde nøiagtig Fortegnelse over alle bortkomne Skudsmaalsbøger, og være opmærksom paa, naar nogen saadan senere fremkommer.

7.)

Naar en Skudsmaalsbog findes maculeret, eller paa anden Maade nogen Deel deraf er giort ulæselig eller Blade deraf udrevne, bliver dermed at forholde saaledes, som i § 6 er bestemt for det Tilfælde, at en Skudsmaalsbog er bortkommen, dog at en nye Skudsmaalsbogs Meddelelse her ikke finder Sted, hvorimod Bemærkning af Polltieøvrigheden indføres i Skudsmaalsbogen angaaende den anstillede Undersøgelser Udfald. Er det derimod et løst Skudsmaal, der ved Maculation eller paa anden Maade er blevet uefterretteligt, saa bliver en Skudsmaalsbog at anskaffe af den Paagiældende, og iøvrigt at forholde paa samme Maade, som naar saadant er foregaaet med en Skudsmaalsbog. Forfalskning af Skudsmaal eller Skudsmaalsbøger straffes med Fængsel paa Vand og Brød i det mindste i 2 Gange 5 Dage, eller efter Omstændighederne med Forbedrings-Huus-Arbeide indtil 2 Aar.

8.)

Det vil ved de aarlige Regnskaber for Landsogdenes Fattigkasser og disses Revision blive at paasee, at Betaling for alle i Aarets Løb udleverede Skudsmaalsbøger regnes samme tilgode, forsaavidt de ikke, i Overeensstemmelse med § 2, blive at udlevere uden Vederlag. Det er altsaa alene, hvad disse sidste koste, som vil falde Fattigkassen til Byrde, foruden at den maa staae i Forskud for det Antal, som til enhver Tid maa have i Forraad.
